

lede sig velvillig overfor Tanken om en Drøftelse af Instruktionen i det udenrigspolitiske Nævn, men mente, der var praktiske Vanskeligheder derved. Jeg takker for den imødekommende Besvarelse og henstiller, at man søger at overvinde disse Vanskeligheder. Det var jo muligt, at man ved en Henvendelse til Folkenes Forbund vilde kunne faa Emnerne opgivet noget tidligere, saaledes at man, hvad alle Parter maa være interesseret i, kan møde vel forberedt dernede.

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Indenrigsminister for Udtalelserne angaaende Vestgrønland, fordi man har erklæret sig villig til at give de Oplysninger, jeg har ønsket. Jeg har ønsket dem forelagt for det udenrigspolitiske Nævn, fordi dette nu en Gang er det eneste Organ, vi har, hvor vi kan modtage saadanne Oplysninger. Men maaske var det i og for sig rimeligere at have et særligt Udvalg, som kunde tale om Forholdene vedrørende Grønland, der jo er under en saadan Udvikling og frembyder saa mange Opgaver — deri er jeg ganske enig med den højtærede Indenrigsminister —, at det kunde være ønskeligt permanent at have et Organ, som var i Stand til at forhandle derom; men det er en Tanke, som jeg kun fremsætter rent personlig, og som jeg henstiller til Overvejelse. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han har lovet at fremsætte Forslag om Grønlands Styrelse i den kommende Samling.

Jeg havde gjort nogle Bemærkninger om Færøerne og derunder sagt, at man med største Opmærksomhed skulde følge Forholdene deroppe. Herom sagde det ærede Medlem Hr. Rode, at denne Vending behagede ham ikke. Jeg indrømmer, at det var naturligvis en frygtelig Tanke, at jeg havde sagt noget, som ikke behagede det ærede Medlem, jeg erkender, at det er en meget vigtig Opgave for mig at sige noget, som behager ham. Det vilde jeg dog have stræbt at bære. Derimod vil jeg sige, at hvis der virkelig i dette skulde ligge noget, som kunde misforstaas i Retning af, at det, jeg ønskede, var et Polititilsyn eller Spioneri, vil jeg meget beklage, at jeg ikke har udtrykt mig klarere. Det har selvfølgelig ikke været min Mening; det, jeg vilde, var, at man skulde følge Forholdene deroppe med Opmærksomhed, saaledes som man følger Forholdene hos en god Ven, som man ved er udsat for en Paavirkning, der rummer Fare for, at dette gode Venskab skal forstyrres. Jeg tænker

her paa den kraftige og ikke altid lige taktfulde norrøne Agitation, som finder Sted deroppe. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at naar han finder det betænkeligt, at et Parti er blevet hjemme ved Valget — og jeg deler ganske disse Betæneligheder —, er ingen nærmere end han til at sige det til disse Folk.

Med Hensyn til de sønderjydske Forhandlinger vil jeg gerne takke den højtærede Udenrigsminister for hans fyldige Redegørelse og ligeledes — jeg er helt glad ved for en Gangs Skyld at kunne gøre det — takke den højtærede Statsminister ganske uforbeholdent for hans klare Udtalelse om, at det, som tilsigtedes, ikke er nogen Mindretalstraktat. Det ærede Medlem Hr. Schmidt fremsatte en Række Betragtninger af delvis meget besynderlig Art; de er i det væsentlige imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, og jeg skal udover en enkelt Bemærkning ikke komme ind paa en Omtale af dem. Naar det ærede Medlem talte om, at Dannelsen af Frikorps ved visse Grænser vistnok er en Virkelighed, vil jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor man skal bruge Formuleringen: visse Grænser. Vi har i Danmark kun en eneste Landegrænse, saa man kan ikke tale om visse Grænser; der er kun een Grænse, saa hvis det ærede Medlem mener, at der noget Sted ved Grænsen findes Frikorps, maa det altsaa være dér. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at der er vistnok noget om, at der findes Frikorps, men det er ganske vist Syd for Grænsen. Det fremgaar af nogle Meddelelser, der har været fremme i Dagspressen, og i hvilke der tales om et Stahlhelm-Stævne i Nibøl lige op ad den danske Grænse, hvor en Oberst Köhlbach har overrakt en Fane og sagt: Jeg overgiver Dem hermed Fanen med det Løfte ikke at ville helme, inden Voldsgrænsen er ophævet igen, saa at vore tyske Brødre igen staar paa tysk Grund. Jeg anbefaler denne Udtalelse til det ærede Medlems behagelige Overvejelse, inden han næste Gang begynder at tale om Frikorps ved visse Grænser.

Valutaspørgsmaalet har været drøftet lejlighedsvis, og det ærede Medlem Hr. Rode gjorde da den Bemærkning, at jeg havde fablet om et Grundlag, som ingen tænkte paa at arbejde paa. Jeg citerer det nærmest for at give det ærede Medlem Hr. Rode Lejlighed til at berigtige Udtrykket: fable, som formentlig af det ærede Medlem selv maa erkendes ikke at være særlig velvalgt i denne Forbindelse. Den højtærede Statsminister var inde paa dette Forhold og